

30. listopadu – sv. Ondřeje, apoštola

1. čtení: Řím 10,9-18

Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení, neboť Písmo praví: 'Kdo v něho věří, nebude zahanben.' Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť 'každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen'. Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? **A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli?** A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval? A jak mohou zvěstovat, nejsou-li poslání? Je přece psáno: 'Jak vítaný je příchod těch, kteří zvěstují dobré věci!' Ale ne všichni přijali evangelium. Už Izaiáš říká: 'Hospodine, kdo uvěřil naší zvěsti?' Víra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova. Ptám se však: To snad nikdy neslyšeli zvěst? Ovšemže slyšeli! 'Po celé zemi se rozlehl jejich hlas, do nejzazších končin jejich slova.'

Mt 4,18-22

Když procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ Oni hned nechali sítě a šli za ním. O něco dále uviděl jiné dva bratry, Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť; a povolal je. Ihned opustili loď i svého otce a šli za ním.

...uviděl dva bratry – Šimona, zvaného Petr, a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: „Pojďte za mnou, a učiním z vás rybáře lidí.“

Sv. Ondřej je patronem hledajících povolání, protože přivedl k Ježíši Petra. Zasvěcený život znamená směřování k ideálu, pro který stojí za to mladému člověku vzdát se všeho, co v běžném životě má a co by mohl mít, a s pomocí Boží rozvinout svůj život a dary, které obdržel, do netušené podoby. Zasvěcený člověk je povolán k životu, ve kterém nic nemá, ale vše očekává od Boha.

Slovo „povolání“ odkazuje na přítomnost někoho, kdo volá, kdo dává návrh, jedná se o jeho iniciativu. Je to volání Boha, na které člověk odpovídá svým ANO. Cílem každého povolání je život v Kristu, to znamená uskutečňování jeho vůle a napodobování jeho života.

Zasvěcený život je charakterizován dobrovolně přijatým závazkem zachovávat „evangelijní rady“ neboli sliby chudoby, čistoty a poslušnosti a žít ve společenství. Je to život v jistém smyslu „prorocký“ – ukazuje na nějaký důležitý aspekt života, který ve společnosti chybí a odkazuje k Bohu. Vyznačuje se jistou formou institucionalizace a má mnoho podob. Každé společenství zasvěceného života má vlastní zaměření (charisma), obvykle charakterizované principy života svého zakladatele. Většinou se jeho členové navenek vyznačují charakteristickým oděvem. Přijetí do společenství se děje formou slavného slibu.

Z úvodu pro výstavu o zasvěceném životě – Blázni pro Boha

Uvědomuji si, jak moc svět potřebuje „blázny pro Boha“, kteří se vzdávají všeho, aby mohli naplno žít jen pro Boží království? Jak se dívám na zasvěcené osoby, jak s nimi spolupracuji? Vyprošuji jim odvahu, ryznost a věrnost? Položil/a jsem si někdy otázku, jestli také mne Bůh nevolá na tuto radikální cestu?